

Kindert Torah

Shemini

בס"ד

What Can I Do?

One *chattos* (sin offering), two *olahs* (burnt offerings), two *shlomims* (peace offerings), and one *mincha* (meal offering). Aharon and his sons entered the Mishkan, on the eighth day of its inauguration and sacrificed all of these *korbonos* to the Almighty. They waited for His acceptance. Yet the *Shechina* (Divine Presence) did not come down. Where was the Heavenly fire that would descend and devour the *korbonos*? Was Hashem ignoring them? What would be? What was Aharon's reaction to this disappointment?

"I know that The Holy One is angry with me. It is because of me that the *Shechina* did not come down." Imagine that! Klal Yisrael sinned with the *Egel HaZahav* (Golden Calf). Aharon tried to stop them in every way possible. They even threatened to stone him to death. Yet he still felt responsible.

Rav Yerucham Levovitz points out that the nature of a person is the opposite. When something bad happens, he looks to blame others. Even if he realizes his own mistake, he feels that other people's mistakes are greater, and they caused the problem. Yet every person's actions can influence the world. For better or worse. Aharon HaKohen shows us the proper way to react to difficult situations. To arouse ourselves to improve.

Kinderlach . . .
We do not know why tragedies happen. Who knows what Hashem's *cheshbonos* (calculations) are? Why did that happen to those people? However, there is one thing that we do know. Every event is an opportunity to uplift ourselves. Try to change one little thing that we are doing. Try to speak a little nicer to our classmates. Try to come a little faster when Imma calls. Try to concentrate a little harder during your *tefillos* (prayers). Try a little harder to stay away from arguments over silly things. Who knows? Maybe your not-so-small effort will make the difference.

Holy Nation

"What is that little black thing on the table, Abba?"
"It looks like an ant, Chaim. Yes it is. Let's get it off the table quickly. We surely wouldn't want it to wander into our

food."
"Uch. How disgusting!"
"That is exactly what the Torah says, Chaim. 'Do not make yourselves disgusting with any creeping thing, and do not make yourselves *tomei* (impure) with them.' (Vayikra 11:43)."
"I have a question about that verse, Abba. The Torah just went into great details about the forbidden insects. Why does it add on this warning against creeping things afterward?"
"The Ohr HaChaim answers your question, Chaim. The verse states, 'Do not make **yourselves** disgusting.' When you

eat something repulsive, you yourself become repulsive. Even if you accidentally eat a bug, you become *tomei*. Don't do it to yourself! The Torah repeats the warning to reiterate that we must take special care with this *issur* (forbidden thing). Why? 'Because I am Hashem, your G-d' (Vayikra 11:44). You are a holy and pure nation, the only one whom The Almighty chose to call His. 'Sanctify yourselves, and you shall be holy, for I am holy' (Vayikra 11:44). The Ohr HaChaim explains that if we take special precautions to avoid eating insects, Hashem will make us holy by resting His *Shechina* (Divine Presence) upon us."
"Amazing. I did not realize how privi-

leged we are, Abba."
"We are Hashem's holy nation. Remember it forever."

Kinderlach . . .
Just the thought of eating a bug is repulsive. However, there is much more to that little bug than meets the eye. He is a *siman* (sign) of the *kedusha* of Klal Yisrael. We are a holy nation. Our souls are capable of hosting the *Shechina*. The little insect can defile our soul, taking away from its *kedusha*. Guard your holiness, *kinderlach*. Keep your souls pure. Then you will continue to merit the privileges of the holy nation - *Shechina*.

It's Hard For Me

"Danny, it's time to get up."
"Oh. Already? But I just went to sleep, Abba."
"Believe it or not, you went to sleep eight hours ago. Now it time to begin your day."
"But it's so hard for me to get out of bed."
"I know. I empathize with you. Let me tell you about Aharon HaKohen. It was hard for him to carry out a *mitzvah* also. He had to approach the Holy Altar and perform the *avodah* (service). The Imrei Emes relates that this is the way of the *Yetzer Hara* (Evil Inclination). He makes *mitzvos* seem difficult. However, the point goes deeper than that."
"Really?"
"We were sent down to this earth to perfect ourselves. Each one of us has his own *middos* that need improvement. How do we know which areas we have to work on?"
"The ones which are the most difficult for us?"
"Excellent. The *Yetzer Hara* makes the most important things seem the most difficult."
"That is such an important thought, Abba!"
"Use it well, Danny, and overcome that evil *Yetzer Hara*."

Kinderlach . . .
What is your job in this world? What *middos* were you sent here to work on? Just think about which are the most difficult for you. Is it hard for you to get up in the morning? How about speaking quietly; is that difficult? We all have our challenges. Difficult *mitzvos* and *middos* take effort. That is your job in life.

והגדת לבנון

פרשת שמיני

עם קדוש

הרב ירוחם לבוביץ זצ"ל מציין שחשיבתו של אהרן הפוכה מטבעו של האדם הרגיל. כאשר משהו רע קורה, האדם מחפש בדרך כלל דרך להאשים מישהו אחר. גם אם הוא מודה בטעותו, הוא מרגיש שהטעויות של האנשים האחרים היו גדולות יותר, והן שגרמו לתקלה. אך כל הפעולות של אנשים יכולות להשפיע על העולם, לטוב ולרע. אהרן הכהן הראה לנו את הדרך הנכונה להגיב במצבים קשים: לעורר את עצמנו לשפר את מעשינו.

ילדים יקרים...

איננו יודעים מדוע קורים אסונות. מי יודע מהם חשבותיו של הקב"ה? מדוע דבר מסוים קרה דוקא לאדם זה? אך יש דבר אחד שאנו כן יודעים. כל אירוע מהווה הזדמנות להתעלות עוד יותר – לנסות לתקן דבר אחד קטן ממה שאנחנו עושים. לנסות לדבר קצת יותר יפה אל חברינו/חברותינו לכיתה. לנסות לבוא קצת יותר מהר כשאמא קוראת לנו. לנסות להתרכז קצת יותר בתפילה. להשתדל מעט יותר להתרחק ממריבות על דברים של מה בכך. מי יודע? אולי המאמץ – שהוא בעצם לא מאמץ לא קטן – ישפיע וישנה את המצב.

קשה לי

"דני, הגיע הזמן לקום."
"מה, כבר? אבל רק עכשיו שכבתי לישון, אבא."

"אולי קשה לך להאמין, אבל אתה שכבת לישון לפני שמונה שעות. כעת הגיע הזמן לקום ליום חדש."

"אבל כל כך קשה לי לקום מהמיטה."
"אני יודע. אני מבין אותך. בוא ואני אספר לך על אהרן הכהן. גם לו היה קשה לקיים מצווה. הוא היה צריך לגשת למזבח ולעבוד את עבודת הקודש. בעל האמרי אמת זצ"ל אומר שזו היא הדרך של היצר הרע. הוא גורם לנו לחשוב שהמצווה קשה לקיום. אך יש נקודה עוד יותר עמוקה מזה."
"באמת?"

"נשלחנו לעולם הזה כדי להשלים את עצמנו. לכל אחד מאיתנו יש מידות שהוא צריך לעבוד עליהם. כיצד נדע מהם התחומים שבהם עלינו להשתפר?"
"אלה שהם הקשים ביותר עבורנו?"
"בדיוק. היצר הרע גורם לך שנראה את הדברים החשובים ביותר כקשים ביותר."
"זהו רעיון כה חשוב, אבא!"

"השתמש ברעיון זה, דני, והתגבר בעזרתו על היצר הרע."

ילדים יקרים...

מהו תפקידנו בעולם? על אלו מידות עלינו לעבוד? עלינו לחשוב לעצמנו מהם הדברים הקשים ביותר עבורנו. האם קשה לקום בבוקר? או מה עם דיבור בשקט ובנחת - האם זה קשה? לכל אחד יש האתגר המיוחד שלו. עלינו להתאמץ לקיים את המצוות ולשפר את המידות הקשות לנו במיוחד. זהו תפקידנו בחיים.

"מהו הדבר השחור הזה על השולחן, אבא?"
"זה נראה לי כמו נמלה, חיים. כן, זה באמת נמלה. בוא נסלק אותה מהשולחן מיד. איננו רוצים שהיא תתערבב באוכל שאנו אוכלים."

"לא הייתי רוצה לאכול נמלה - כזה דבר מאוס!"

"זה בדיוק מה שהתורה אומרת, חיים. 'אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השרוף ולא תיטמאו בהם ונטמתם בהם' (ויקרא י"א, מ"ג)."
"יש לי שאלה על הפסוק הזה, אבא. עוד קודם לכם נתנה התורה בפירוט רב את החרקים האסורים. מדוע היא מוסיפה את האזרה הזו בעניין שרצים?"

"האור החיים נותן תשובה לשאלתך זו, חיים. נאמר בפסוק 'אל תשקצו את נפשותיכם'. כאשר אוכלים משהו מאוס, הרי נעשים מאוסים גם כן. גם אם אוכלים חרק בטעות, נטמאים. אל תעשו זאת לעצמכם! התורה חזרה על אזרה זו כדי להדגיש שעלינו להשמר במיוחד מאיסור זה. מדוע? 'כי אני ה' אלקיכם' (ויקרא י"א, מ"ד). אתם עם קדוש וטהור, היחיד שנקרא עם ה'. 'והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני' (ויקרא י"א, מ"ד). האור החיים מסביר

שאם אנו נוקטים אמצעי זהירות מיוחדים כדי להימנע מאכילת חרקים, ה' יקדש אותנו בהשראת שכינתו בינינו."

"לא ידעתי עד כמה מיוחדים אנו בעיני ה', אבא."

"אנו עם קדוש לה'. אל תשכח זאת!"

ילדים יקרים...

המחשבה על אכילת חרק דוחה אותנו מכל וכל. אך אותו חרק קטן מסמל הרבה יותר מכך. הוא סימן לקדושת עם ישראל. אנו עם קדוש. בנשמותינו יכולה לשכון השכינה. וחרק קטן זה עלול לטמא את נשמתנו, ולסלק ממנה את הקדושה. שמרו על קדושתכם, ילדים; הקפידו שנשמותיכם תישארנה טהורות. ואז תוכלו להמשיך לזכות ביתרון שיש לעם קדוש: השראת השכינה בתוכו.

מה אני יכול

לעשות?

חטאת אחת, שתי עולות, שני שלמים, ומנחה אחת. אהרן ובניו נכנסו למשכן ביום השמיני לימי המילואים (חונכת המשכן), והקריבו את כל הקרבנות האלה לה'. הם המתינו לאות שקרבנותיהם התקבלו, אך השכינה לא ירדה. היכן היתה האש שהיתה אמורה לצאת מאת ה' ולאכול את הקרבנות? האם ה' התעלם מהם? מה יהיה? מה היתה תגובתו של אהרן לאכזבתו?
"אני יודע שהקב"ה כועס עלי. בגללי השכינה לא יורדת." תארו לעצמכם: כלל ישראל חטא בעגל הזהב. אהרן ניסה לעצור אותם בכל דרך אפשרית, עד כדי כך שהם איימו עליו שיסקלוהו באבנים. ובכל זאת, הוא חש אחראי למה שקרה.